

efter bliver Regnskabet, altsaa det Regnskab, der gjælder for den nærmest foregaaende Rigsdagsamling og for Mellemtiden indtil den følgende Samling, af Formændene fremlagt paa Thingenes Bord og derhos anmeldt i Thingene, dog med den Forskjel, at det er en Sædvane, at Landstingets Formand ledsager sin Anmeldelse derom med nogle Bemærkninger og Oplysninger, samt at en kort Oversigt over Regnskabet bliver aftrykt i Landstingstidenden. Dette er altsaa Rigsdagens egentlige Regnskab, og jeg skal tilføje, at det er det eneste Regnskab, der findes. Jeg har nu aldrig været i Tvivl om, at ethvert enkelt Medlem af Thinget vilde være berettiget til at drage Regnskabet frem og gjøre det til Gjenstand for Behandling, være sig i dets Heelhed eller dets enkelte Punkter, men dette er ikke skeet hidtil; idetmindste kan jeg sige det med Bestemthed for de Aar, hvori jeg har haft den Ære at være Formand, og jeg troer heller ikke, at det er skeet tidligere. Dette synes mig at tale for, at man i det Hele taget har været tilfreds med Regnskaberne, eller at ialfald de Punkter i samme, hvormed man ikke har været tilfreds, ikke have været saa væsentlige, at man har fundet sig foranlediget til at gjøre dem til Gjenstand for Bemærkninger. — Jeg vil nu spørge, om det er dette Regnskab, som der fra det ærede Medlems Side var Tale om. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har gjort sig bekendt med dette Regnskab, da det for Rigsdagsamlingen 1867—68, som sædvanlig, blev fremlagt i den følgende Samling, i Samlingen 1868—69. — Forinden jeg gaar over til nærmere at omtale dette Regnskab, skal jeg dog endnu gjøre opmærksom paa, at den Fremgangsmaade, som jeg nylig fremstillede, har været fulgt lige siden Rigsdagens Begyndelse, altsaa i henved 20 Aar. Naar jeg omtalte, at der var nogen Forskjel med Hensyn til Anmeldelsen af Regnskabet i det ene og det andet Thing, hvorved der synes at være tildeelt Landstinget en vis bestemt Plads med Hensyn til dette Regnskab, saa seer jeg mig ikke istand til, at sige, hvad Grunden dertil er. Skulde man imidlertid ønske Oplysning om denne forskellige Stilling for Landsting og Folkething, saa vil jo et

meget æret Medlem af dette Thing, som i sin Tid var Formand i Folkethinget, vistnok kunne give Oplysning derom, hvis han finder Anledning dertil, ligesaa vel som ogsaa om, hvorledes man i det Hele taget er kommen til hele denne Ordning. — I Overensstemmelse med hvad der er Sædvane, blev det altsaa i Samlingen 1868—69, den 21de Januar 1869, her i Landstinget fremlagt Regnskab for Samlingen 1867—68 med den efterfølgende Mellemtid, og det blev, ligeledes som sædvanlig, ledsaget med nogle Bemærkninger af Formanden. Samme Dag anmeldtes det, saavidt jeg husker, af Folkethingets Formand i Folkethinget og henlagdes paa Thingets Bord til Efterretning. Jeg vil nu spørge, om det er dette Regnskab, som det ærede Medlem forleden sigtede til, og som han meente manglede Orden og Nøiagtighed, saa at Betegnelsen „flet Regnskab“ skulde kunne passe derpaa. Det vil sees, at det isaafald er en meget væsentlig Anke, der er reist, og jeg troer, at man der vil finde Forklaringen af, at jeg drager den saa stærkt frem. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem i sin Tid har gennemgaaet dette Regnskab, og om det er i Erindringen om det Indtryk, som han dengang fik, at han nu har draget Sagen frem. Hvis det er Tilfældet, skal jeg kun sige, at jeg paastaar, at det omtalte Regnskab er ført med Orden og Nøiagtighed, og at jeg paastaar dette, saalænge indtil det Modsatte paavises. Herved udelukkes jo ikke, at der kan være forskellige Meninger om enkelte Udgiftsposter i samme. Det vilde endog være underligt, om der ikke skulde være forskellige Meninger om de enkelte Posters Hensigtsmæssighed og rette Begrændsning; noget Saadant vil naturligvis meget let kunne finde Sted saavel med Hensyn til dette Regnskab som med Hensyn til tidligere Regnskaber. Men, hvis det ærede Medlem meente, at det nævnte Regnskab ikke var ført med Orden og Nøiagtighed, saa sætter jeg, som sagt, min Paastand mod hans, og jeg kan da kun beklage, at det ærede Medlem ikke har bragt Sagen for i sin Tid, da den farelaa som et indre Spørgsmaal for Rigsdagen. — Naar man imidlertid seer nærmere paa det